

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 4.5.2011
COM(2011) 248 konč.

**SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU
EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ**

Sporočilo o migracijah

KAZALO

1.	Uvod.....	2
2.	Prehod meja.....	3
2.1.	Obvladovanje krize: kratkoročni ukrepi.....	3
2.2.	Nadzor na zunanjih mejah.....	6
2.3.	Upravljanje schengenskega območja	7
2.4.	Preprečevanje nezakonitega priseljevanja.....	7
3.	Gibanje in prebivanje na območju brez notranjih meja	9
3.1.	Organizirana mobilnost.....	9
3.2.	Dosledna politika mobilnosti za državljane tretjih držav, vključno z vizumi.....	9
3.3.	Ustrezno upravljanje zakonite migracije	10
3.4.	Ustvarjanje vključujoče družbe z vključevanjem priseljencev	12
4.	Zagotavljanje mednarodne zaščite osebam, ki jo potrebujejo	14
5.	Migracije v zunanjih odnosih po krizi	15
5.1.	Globalni pristop k vprašanju migracij.....	15
5.2.	Po krizi: partnerstvo med EU in južnim Sredozemljem.....	16
	PRILOGA 1.....	18
	PRILOGA 2.....	21

1. UVOD

Dogodki v južnem Sredozemlju prinašajo upanje na boljše življenje milijonom ljudi v našem sosedstvu in večje spoštovanje človekovih pravic, pluralizma, vladavine prava in družbene pravičnosti. Kot je pogosto v demokratičnih vstajah, sta lahko njihov sestavni del kratkoročno in srednjeročno tudi družbeni prevrat in negotovost. Politični nemiri in vojaški konflikti so bili vzrok za izgubo človeških življenj in razseljevanje več sto tisoč ljudi, ne le iz držav, ki jih spremembe neposredno zadevajo (na primer Tunizije in Libije), temveč tudi iz drugih držav.

Nedavni dogodki zgodovinskih razsežnosti v južnem Sredozemlju potrjujejo potrebo po močni in skupni politiki EU na področju migracij in azila. Doseganje bistvenega napredka na področju zakonodaje in operativnega sodelovanja ter v naših odnosih s tretjimi državami je nujnejše kot kdaj koli prej. Namen tega sporočila je umestitev nedavnih in prihodnjih predlogov politik v okvir, ki upošteva vse pomembne vidike, ter EU in državam članicam omogoča upravljanje azila, migracije in mobilnosti državljanov tretjih držav v varnem okolju.

Nekatere države članice, kot so Italija, Malta, Grčija in Ciper, so bolj neposredno izpostavljene masovnim prihodom nezakonitih migrantov in v omejenem obsegu oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito. To ni le nacionalna težava, temveč težava, ki jo je treba obravnavati na ravni EU in ki med državami članicami zahteva pravo solidarnost.

EU mora zagotoviti hitro pomoč vsem osebam, ki jo potrebujejo – kot je to očitno storila na tunizijsko-libijski meji – in zatočišče osebam, ki potrebujejo mednarodno zaščito. Medtem ko mora EU ohranjati in utrjevati svojo tradicijo dodeljevanja azila in zaščite, bi morala predvideti tudi ustrezna orodja, da bi večjemu številu ekonomskih migrantov preprečila nezakonit prehod meja. Za doseg te ciljev je učinkovito upravljanje meja EU pogoj za verodostojnost v Uniji in zunaj nje.

Na razmere v našem južnem sosedstvu, ki se nenehno spreminjajo, se je treba hitro odzivati. Komisija bo na podlagi sklepov Evropskega sveta z dne 11. in 25. marca, Resolucije Evropskega parlamenta z dne 5. aprila¹ ter skupnega Sporočila Komisije in visoke predstavnice z dne 8. marca 24. maja predstavila sveženj predlogov za zagotovitev skladnega EU pristopa na področju migracij, mobilnosti in varnosti v državah južnega Sredozemlja.

Vendar pa nujnost obravnavanja teh razmer, ki se spreminjajo in razvijajo, ne bi smela povzročiti kratkoročnega pristopa, ki bi bil omejen na nadzor meja brez upoštevanja dolgoročnih vprašanj. Dialog in sodelovanje z državami izvora in tranzita teh migrantov sta bistvena. Takšno sodelovanje je treba graditi na varnosti in dobrem upravljanju, da bi vzpostavili vzajemno koristne politike na področju zakonitih migracij. Pomeni tudi okrepljeno gospodarsko sodelovanje z namenom oblikovanja pogojev za rast in zaposlovanje v državah izvora in obravnavanja vzrokov nezakonitih migracij. Tako sodelovanje bi poleg tega moralo temeljiti na načelu pogojnosti, ki se uporablja za migracijska vprašanja, da se spodbudi učinkovito partnersko sodelovanje pri preprečevanju nezakonitih migracijskih tokov, pri učinkovitem upravljanju njihovih meja ter pri sodelovanju glede vrnitve in sprejema nezakonitih migrantov.

¹ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2011 o migracijskih tokovih, ki nastajajo zaradi nestabilnosti: obseg in vloga zunanje politike EU (2010/2269(INI)).

Vsestranska migracijska politika glede državljanov tretjih držav, ki temelji na skupnih postopkih sprejema in ki državljane tretjih držav pravično obravnava, bo poleg tega prispevala tudi k bodoči blaginji EU. Kot je poudarjeno v Strategiji Evropa 2020, je eden od najbolj perečih gospodarskih izzivov, s katerimi se sooča Evropa, potreba po obravnavanju upadanja števila delovno sposobnega prebivalstva v povezavi s pomembnim predvidenim pomanjkanjem usposobljenih oseb v nekaterih panogah. Da bi ostala konkurenčna in še naprej ohranjala svoj socialni model, mora Evropa sprejeti ukrepe za izboljšanje stopenj zaposlovanja prebivalcev EU, obenem pa mora sprejeti tudi konkretne ukrepe za zadovoljevanje predvidenih potreb po delavcih, in sicer s ciljnim priseljevanjem državljanov iz tretjih držav.

EU bi morala tudi zagotoviti obstoj varnih in učinkovitih azilnih postopkov za ljudi, ki potrebujejo zaščito. 60 let po podpisu Ženevske konvencije o statusu beguncev je čas, da EU ponovno potrdi svojo zavezo k nudenju zaščite vsem preganjanim državljanom tretjih držav ali oseb brez državljanstva, ki pridejo na njeno ozemlje. Skupni evropski azilni sistem, ki zagotavlja visoko raven zaščite in zmanjšuje razlike med azilnimi sistemi držav članic, mora biti v skladu z odločitvijo Evropskega sveta pripravljen do leta 2012.

Migracijska vprašanja imajo vse večji politični vpliv v EU. Evropski svet je oktobra 2008 v spodbudo razvoju skupne politike EU sprejel Evropski pakt o priseljevanju in azilu s petimi zavezami: upravljanje zakonitih migracij, boj proti nezakonitemu priseljevanju, okrepitev nadzora zunanjih meja, vzpostavitev azilnega sistema EU in oblikovanje svetovnega partnerstva za migracije in razvoj. Temeljne predpostavke ostajajo v veljavi in bi morale še naprej usmerjati naše delovanje: medtem ko lahko slabo upravljanje priseljevanja vpliva na družbeno kohezijo in zaupanje državljanov v območje prostega gibanja brez notranjih meja, je dobro upravljanje migracij lahko prednost za EU. Te zaveze so ponovljene in podrobneje določene v stockholmskem programu, ki ga je Svet sprejel decembra 2009, začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe pa zagotavlja stabilen, razumljiv in odgovornejši pravni okvir za razvoj migracijske politike EU, zlasti prek večje vloge Evropskega parlamenta v postopku sprejemanja odločitev.

Obenem se EU, kot so to popolnoma ponazorili nedavni dogodki, sooča z resnimi izzivi pri razvoju svoje migracijske politike. Ranljivost nekaterih delov zunanjih meja EU je jasen primer, zlasti v južnem Sredozemlju ter na kopenski meji med Grčijo in Turčijo. Predvsem je treba sprejeti ukrepe za preprečevanje vstopa v EU večjemu številu nezakonitih migrantov, ki jih pogosto izkoriščajo brezvestne kriminalne mreže. V EU bi morali zato izvajati migracijsko politiko, ki temelji na skrbi za učinkovito upravljanje tokov priseljevanja in zagotavlja, da potreba po večji mobilnosti ne slabi varnosti zunanjih meja Unije. Čeprav se to sporočilo seveda osredotoča na območja, za katera je treba nemudoma poskrbeti, migracijska politika EU temelji na geografsko vsestranskem pristopu.

2. PREHOD MEJA

2.1. Obvladovanje krize: kratkoročni ukrepi

Od začetka leta se prebivalstvo iz severnoafriških držav masovno izseljuje, zlasti iz Libije. V skladu z zadnjimi ocenami je več kot 650 000 oseb zapustilo ozemlje Libije, da bi se izognile nasilju v državi. Ti ljudje so bili gostoljubno sprejeti v sosednjih državah, predvsem v Tuniziji in Egiptu, in mnogi med njimi so se od takrat že sami ali ob pomoči drugih uspeli vrniti na svoje domove v zadevnih državah. Prizadevanja za sprejem in vrnitev so zahtevala masovno

sprostitev virov držav gostiteljic, EU, nevladnih organizacij in mednarodne skupnosti. EU je prek humanitarnega financiranja in z zagotavljanjem prevoznih sredstev do zdaj prispevala k repatriaciji približno 50 000 državljanov tretjih držav.

Nedavno je tisoče ljudi skušalo priti v EU, kar je povzročilo vedno večji pritisk na sisteme zaščite in sprejema nekaterih naših držav članic. Več kot 20 000 migrantov, predvsem iz Tunizije, v manjšem obsegu pa tudi iz drugih afriških držav, je nezakonito vstopilo v Unijo, tako da so pristali na obalah Italije (večinoma na otoku Lampedusa) in Malte, ki sta obe pod močnim migracijskim pritiskom. Večina teh migrantov je ekonomskih migrantov, ki bi se morali vrniti v svoje države izvora. Poleg razseljenih oseb in migrantov je zapustilo Libijo tudi precejšnje število beguncev z državljanstvom različnih držav, vključno s Somalijci, Eritrejci in Sudanci, nekaterim od njih pa je uspelo priti do Italije in Malte. Ti veliki tokovi oseb, med katerimi so mladoletni brez spremstva, ki potrebujejo posebno, otrokom prilagojeno nego, so ustvarili tudi dodatni pritisk na zdravstvene sisteme držav članic, v katerih je bil pritisk beguncev največji, saj je bilo treba zagotoviti zdravstveno oskrbo migrantov, ki so to potrebovali in zagotoviti ustrezne zdravstvene preglede ter preventivo.

Pomembno je razlikovati med nezakonitimi migranti (ekonomskimi migranti, ki skušajo preiti meje EU nezakonito), begunci ali osebami, ki zaprosijo za azil, ter ljudmi, ki so ozemeljsko razseljeni (kot so tuji delavci v Libiji, ki so pobegnili zaradi konflikta in se želijo vrniti nazaj v svojo izvirno državo). Pravni položaj teh ljudi in vrsta pomoči, ki jim jo lahko zagotovi EU, sta različna.

EU je na vse te izzive odgovorila hitro in dejavno. Komisija in države članice so sprostile sredstva za obvladovanje humanitarnih kriz, ki so jih povzročili nenadni prilivi beguncev in razseljenih oseb v države v sosedstvu Libije. Ta podpora je omogočila postavitve začasnih zavetišč za begunce in razseljene osebe, zadovoljitev njihovih temeljnih potreb in pomoč pri vrnitvi v njihove izvirne države. Do sedaj je EU prispevala skupno 100 milijonov EUR humanitarne pomoči, pri čemer je skoraj polovico, namreč 48,8 milijona EUR zagotovila Komisija. Poleg tega je bil sprožen mehanizem EU na področju civilne zaščite, da se olajša repatriacija državljanov EU in državljanov tretjih držav. V ta namen je 15 držav članic pod vodstvom Centra Komisije za spremljanje in informiranje (Monitoring and Information Center - MIC) preskrbelo prevozna sredstva. Jasno je, da je treba nadaljevati taka skupna prizadevanja. Agencija FRONTEX je v odziv na nove tokove nezakonitih in mešanih migracij prek Sredozemskega morja začela s skupno operacijo EPN Hermes Extension 2011, da bi pomagala Italiji nadzorovati plovila, na katera so se vkrkali migranti in begunci. EUROPOL je v Italijo poslal skupino strokovnjakov, da bi organom pregona pomagala ugotoviti istovetnost morebitnih storilcev kaznivih dejanja med nezakonitimi migranti, ki so prišli na italijansko ozemlje.

Tiste države članice, ki so najbolj izpostavljene vedno večjim tokovom beguncev in nezakonitih migrantov, so prejele pomoč za odpravljanje finančnih posledic razseljevanja. V ta namen je bilo v okviru sklada za zunanje meje in evropskega sklada za begunce namenjenih 25 milijonov EUR.

Medtem kot trenutna kriza potrjuje potrebo po **okrepljeni solidarnosti** na evropski ravni in boljši delitvi odgovornosti, je treba priznati, da EU nima zadostnih orodij za pomoč tistim državam članicam, ki so najbolj izpostavljene masovnim migracijskim gibanjem.

Finančni viri, ki so na voljo v splošnem programu „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“², so nezadostni za odzivanje na vse prošnje za pomoč. Prvič, finančnih sredstev iz teh skladov ni mogoče enostavno sprostiti, saj so namenjena posredovanju v stabilnih razmerah in ne spopadanju s težavami in krizami. Drugič, razsežnost težav v veliki meri presega obstoječe zmogljivosti.

V naslednjem večletnem finančnem okviru bodo morali Evropski parlament, Svet in Komisija upoštevati izkušnje iz trenutne krize. Da bi se lahko EU hitro in učinkovito odzvala na nepredvidene dogodke ali krize, bi bilo treba EU financiranje prilagoditi tako, da bi bilo mogoče finančna sredstva sprostiti precej hitreje in bolj prilagodljivo, tudi v tretjih državah. Poleg tega bi morala Evropski parlament in Svet v okviru spreminjanja predpisov financiranja EU podpreti predloge Komisije, da se EU omogoči ustanovitev lastnih **skladov**, v katerih bi bilo mogoče zbrati prispevke donatorjev, zlasti v primeru kriznih in po-kriznih situacij. Načeloma obstajajo druge oblike solidarnostne pomoči v odziv na dramatične dogodke v regiji. Komisija bo na podlagi izkušenj, ki jih je zaenkrat pridobila v tekočem pilotnem projektu **preseljevanja** migrantov z Malte, zaradi trenutnega priliva migrantov, ki na Malti prosijo mednarodno zaščito, podprla razširitev tega projekta, da se bo izvajal v tesnem sodelovanju z visokim komisarjem Združenih narodov za begunce in Mednarodno organizacijo za migracije. Vendar pa so trenutno razpoložljivi instrumenti nezadostni za zadovoljevanje vseh potreb in zagotavljanje vsestranskega odziva. Uporabiti jih je mogoče samo *ad hoc* in so v celoti odvisni od volje držav članic, da prostovoljno pomagajo – v kakršni koli obliki – ob določenem času. Zato je EU izpostavljena kritikam in tveganjem, ki slabijo zaupanje državljanov vanjo.

Komisija bo natančno opazovala nenehno spreminjajoč položaj in lahko, če bodo izpolnjeni ustrezni pogoji, odloči da uporabi Direktivo o začasni zaščiti³, da zagotovi takojšnje in začasno varstvo razseljenih oseb iz tretjih držav, ki se ne morejo vrniti v svojo državo izvora.

Komisija bo v letu 2011 celostno podala nadaljnje predloge o zagotavljanju solidarnosti in predloge o tem, kako se lahko taka pomoč konkretno zagotavlja. Trenutno se preučuje več različnih pristopov, da bi oblikovali možne rešitve za hitrejše in bolj strukturirano odzivanje na nujne potrebe. Ta pobuda bo temeljila na ustrezni pravni podlagi Lizbonske pogodbe, kot na primer njena člena 80 in 78(3), in bo upoštevala izkušnje iz situacije v Grčiji, zlasti glede kopenske meje med Grčijo in Turčijo, in krize v južnem Sredozemlju; obsegala bo možne začasne ukrepe, ki jih je treba uporabiti v primeru posameznega začasnega pritiska na eno ali več držav članic, kakor tudi več strukturnih načinov zagotavljanja solidarnosti, tako v obliki finančnega kot praktičnega sodelovanja in s tehnično pomočjo (na primer prek FRONTEX, EASO, skupne operacije).

Nazadnje, države članice EU morajo v smislu solidarnostne geste glede severno-afriških držav (zlasti Tunizije), v katerih je trenutno veliko oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito in jih ni mogoče vrniti v njihove države izvora, ter zato, da se ohrani „zaščitni prostor“ v teh državah, sprejeti nekatere od teh oseb.

² Splošni program obsega štiri sklade, ki so pomembni za to sporočilo, in sicer sklad za zunanje meje, evropski sklad za vračanje, evropski sklad za begunce in sklad za vključevanje.

³ Direktiva Sveta 2001/51/ES z dne 20. julija 2001.

2.2. Nadzor na zunanjih mejah

Učinkovit in zanesljiv nadzor na zunanjih mejah je nujen. EU mora biti zmožna obvladovati tokove oseb, ki želijo potovati za krajše obdobje ali zakonito migrirati v EU, in pri tem preprečevati vstop osebam, ki nimajo pravice vstopiti. Nadzor na mejah veliko prispeva tudi k boju proti kriminalu, kot je pojasnjeno v Strategiji notranje varnosti EU, ki jo je Komisija uveljavila leta 2010⁴. Dvojni cilj Unije mora biti torej ohranitev visoke ravni varnosti in hkrati zagotavljanje enostavnega prehoda meje za tiste, ki jim je treba to dopustiti, ob upoštevanju njihovih temeljnih pravic.

Nadzor dostopa do ozemlja je ena od bistvenih nalog organov države ali območja brez notranjih meja. V schengenskem območju je vsaka država, ki je del tega območja, soodgovorna za zanesljivo izvajanje te naloge. Vsaka država upravlja svoje zunanje meje ne le za nadzor dostopa na njeno ozemlje, temveč tudi za nadzor dostopa na schengensko območje kot celote; ta zato deluje v interesu drugih držav članic in izvaja nalogo v imenu EU. Poleg tega je treba položaj teh držav članic, ki se soočajo z velikim pritiskom na njihovih zunanjih mejah, priznati in obravnavati z upoštevanjem načela solidarnosti.

Nadzor zunanjih meja EU je treba nenehno izboljševati kot odziv na nove migracijske in varnostne izzive. Nedavni dogodki so pokazali, kako hitro lahko del zunanje meje, ki je štel za manj nevarnega, hitro postane del meje, ki je izpostavljen nevarnemu migracijskemu pritisku. Organiziran kriminal izvaja trgovino z ljudmi ali olajšuje nezakonito migracijo in nenehno prilagaja svoje načine delovanja in poti. Istočasno na splošno raste število ljudi, ki potujejo, in ti pričakujejo hiter in enostaven prehod meje.

Slab nadzor na nekaterih delih zunanje meje zmanjšuje zaupanje v verodostojnost Unije glede sposobnosti nadzora dostopa na njeno ozemlje in to zmanjšuje vzajemno zaupanje. Državljeni prav tako želijo biti prepričani, da nadzor na zunanjih mejah pravilno deluje. Skupna pravila že obstajajo, vendar je za nadaljnji razvoj potreben tudi skupni način delovanja državnih organov. Zato bo Komisija maja sprejela spremenjeno različico priročnika SIRENE in junija posodobila skupni priročnik za mejne straže. Poleg tega je treba upoštevati izvedljivost vzpostavitve sistema evropskih mejnih straž. To naj ne bi nujno pomenilo vzpostavitve centralizirane evropske uprave, temveč ustvarjanje skupne kulture, skupnih zmogljivosti in standardov, kar bi bilo podkrepljeno s praktičnim sodelovanjem.

Prav tako je treba sprejeti pristop na podlagi tveganja in zagotoviti večjo uporabo sodobne tehnologije na kopenskih in morskih mejah. Vsakodnevno sodelovanje med nacionalnimi organi je treba izboljšati; Sosednje države članice si morajo v realnem času izmenjati operativne podatke o kakršnem koli incidentu na zunanji meji. To je namen Evropskega sistema nadzorovanja meja (**EUROSUR**), ki se je postopoma razvijal od leta 2008. Komisija bo zakonodajni predlog predstavila v letu 2011, da omogoči organom držav članic, ki izvajajo dejavnosti nadzora meja, da si izmenjajo operativne podatke in da sodelujejo med sabo in z **FRONTEX**.

Vloga agencije **FRONTEX** je ključna pri usmerjanju sredstev na kraje, kjer je meja pod pritiskom, kot se je pokazalo v primeru ustanovitve – vsekakor prvič – skupin za hitro posredovanje na grško-turški kopenski meji leta 2010 in izvedbe skupne pomorske operacije **HERMES** za podporo Italiji leta 2011. Zakonski okvir **FRONTEX**-a je treba posodobiti, da

⁴ COM(2010) 673 z dne 22. novembra 2010.

bo bolj učinkovit z vidika operativnih zmogljivosti ukrepanja na zunanji meji. Komisija je februarja lani predlagala potrebne spremembe⁵ in je sedaj nujno, zlasti zaradi nedavnih dogodkov, da Svet in Parlament potrdita ta predlog pred koncem tega šestmesečnega obdobja, kot to zahteva Evropski svet.

2.3. Upravljanje schengenskega območja

Vzpostavitev schengenskega območja je eden od najbolj konkretnih, prepoznavnih in uspešnih dosežkov EU. Za ohranitev tega dosežka in ustvarjanje pogojev za njegov stalni razvoj, je treba storiti nekaj nadaljnjih korakov za okrepitev zunanjih meja, kot je poudarjeno zgoraj. Poleg tega je potreben jasen sistem **upravljanja schengenskega območja**. Na splošno se Unija pri zagotavljanju uporabe skupnih predpisov še vedno opira na medvladni sistem medsebojnega preverjanja. Sedanja revizija schengenskega ocenjevalnega mehanizma bi morala temeljiti na skupnostnem pristopu s sodelovanjem strokovnjakov iz držav članic in agencije FRONTEX, vodila pa naj bi jo Komisija. Predlagani mehanizem bi zagotavljal večjo preglednost in izboljšal zaznavanje pomanjkljivosti, ugotovljenih med strokovnim ocenjevanjem. Komisija bo tudi izdala smernice za zagotovitev skladnega izvajanja in razlage schengenskih predpisov.

Mehanizem je treba vzpostaviti tudi zato, da se Uniji omogoči obvladovanje situacij, ko bodisi država članica ne izpolni svojih obveznosti nadzora nad svojim delom zunanje meje, bodisi je posamezen del zunanje meje nepričakovano izpostavljen velikim pritiskom zaradi zunanjih dogodkov. Usklajeno ukrepanje Unije, temelječe na Skupnosti, bi v kritičnih situacijah nedvomno povečal zaupanje med državami članicami. Zmanjšal bi tudi število primerov zatekanja držav članic k enostranskim pobudam, da začasno ponovno uvedejo nadzor na notranji meji ali da poostrijo policijske kontrole na območjih notranje meje, ki za vse neizogibno upočasnijo prehod notranjih meja. Zato bi bilo mogoče treba uvesti tak **mehanizem**, ki bi omogočal, da se na evropski ravni določi, katere države članice bodo izjemoma ponovno uvedle notranjo mejo in za koliko časa. Tak mehanizem bi moral biti uporabljen kot skrajna rešitev v resnično kritičnih situacijah, dokler ne bi bili sprejeti drugi (izredni) ukrepi za stabilizacijo položaja na zadevnem delu zunanje meje, bodisi na evropski ravni, v smislu solidarnosti, in/ali na nacionalni ravni, za boljšo usklajenost s skupnimi predpisi. Komisija preučuje izvedljivost uvedbe takega mehanizma, in bo lahko kmalu predstavila predlog v zvezi s tem.

2.4. Preprečevanje nezakonitega priseljevanja

Nezakonito priseljevanje je pojav, katerega razsežnost je že zaradi njegovih značilnosti težko izmeriti. Vendar je na podlagi nekaterih pokazateljev mogoče ugotoviti smernice. Leta 2009 je bilo v EU evidentiranih približno 570 000 državljanov tretjih držav, ki nezakonito prebivajo v EU (7 % manj kot leta 2008). Države članice so vrnile približno 250 000 oseb (4,5 % več kot leta 2008)⁶.

Odločno in učinkovito obravnavanje nezakonite migracije je predpogoj za verodostojno politiko o migraciji in mobilnosti. Majhna verjetnost vrnitve nezakonitih migrantov, ki ne potrebujejo mednarodne zaščite, je najpomembnejši dejavnik in zmanjšuje javno zaupanje v

⁵ COM(2010) 61 z dne 24. februarja 2010.

⁶ Glej razpredelnico o prijetjih, odstranitvah in vrnitvah v Prilogi 1.

nacionalne in evropske organe. Treba je doseči bolj usklajeno rabo na evropski ravni zadevnih orodij in politik.

Obstoj neuradnega trga delovne sile je tudi pomemben dejavnik za nezakonito priseljevanje in izkoriščanje državljanov tretjih držav. Zato je bistveno, da države članice **direktivo o sankcioniranju delodajalcev**⁷ celovito in pravočasno prenesejo v svoj pravni red.

Ocenjuje se, da je žrtev trgovine z ljudmi, privedenih v EU ali znotraj EU, vsako leto več sto tisoč. Nedavno sprejetje direktive o **trgovini z ljudmi** bo s strožjim kaznovanjem takih kriminalcev, kot tudi z opozarjanjem, varovanjem, pomočjo in podporo žrtvam, predvsem najbolj občutljivim, obdržalo EU v ospredju mednarodnega boja proti tej obliki suženjstva.

EU tudi daje večji poudarek zunanji razsežnosti svoje politike boja proti trgovini z ljudmi. Imenovanje EU koordinatorja za boj proti trgovini z ljudmi bo pripomogel k prizadevanjem v zvezi z bojem proti tej trgovini.

Komisija bo v letu 2012 kot prispevek k skladni, uravnoteženi in učinkoviti **politiki EU o vračanju oseb** predstavila Sporočilo, da se oceni napredek in pripravijo predlogi za doseg nadaljnjega napredka. To bi moralo med drugim obsegati spodbujanje prostovoljnega vračanja, povečevanje zmogljivosti v državah članicah, krepitev medsebojnega priznavanja odločb o vrnitvi in obravnavanje položaja nezakonitih migrantov, ki jih ni mogoče vrniti.

Z direktivo o vračanju⁸ je bil določen trden in uravnotežen okvir za zagotavljanje dejanskih vrnitev, ob upoštevanju temeljnih pravic migrantov in pravnih predpisov. Ta instrument zagotavlja, da je ta oseba bodisi zakonito v EU ali pa ji je bila izdana odločba o vrnitvi. Nizka raven prenosa Direktive v nacionalne pravne rede je zelo zaskrbljujoča in Komisija priganja vse države članice, da zagotovijo, da se nemudoma sprejmejo in uporabljajo nujni nacionalni predpisi.

Komisija v nedavni izčrpni oceni **politike EU o ponovnem sprejemu**⁹ ugotavlja, da so sporazumi EU o ponovnem sprejemu oseb koristni za repatriacijo nezakonitih migrantov. Tako sodelovanje s tretjimi državami bi moralo biti v nadaljevanju še močnejše. Vendar je hkrati jasno, da so pogajanja o ponovnem sprejemu z mnogimi državami, vključno z najpomembnejšimi državami izvora in tranzita nezakonitih migrantov, težavna. Poleg tega člen 13 Sporazuma iz Cotonouja med EU in državami AKP še vedno ni ustrezno prenesen v nacionalne pravne rede. Zlasti dejstvo, da EU ne ponuja pogosto spodbud ustreznim organom v tretjih državah, kot na primer z vizo povezani ukrepi ali finančna pomoč za okrepitev zmogljivosti tretjih držav glede pravilne uporabe sporazuma, ovira sposobnost EU, da bi dejansko sklenila in v pravni red prenesla te sporazume. Zato je razumljivo, da nima več smisla prizadevati si za posamična pooblastila za pogajanja o ponovnem sprejemu. Sporazume o ponovnem sprejemu bi bilo poleg tega treba razumeti s širšega vidika vseh odnosov EU s posamezno partnersko državo. V ta namen je treba dopustiti, da obveznosti večje stopnje ponovnega sprejema oseb postanejo del sporazumov s tretjimi državami.

⁷ Direktiva 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009.

⁸ Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008. Rok za prenos Direktive se je iztekel decembra 2010.

⁹ COM(2011) 76 z dne 23. februarja 2011.

3. GIBANJE IN PREBIVANJE NA OBMOČJU BREZ NOTRANJIH MEJA

3.1. Organizirana mobilnost

Zunanje meje EU služijo varovanju in zagotavljanju nemotenega prehoda državljanov EU in njihovih družinskih članov ter državljanov tretjih držav, ki prihajajo v EU v skladu z dogovorjenimi pravili. Glede na to da v celotnem schengenskem območju število prehodov meje znaša 650 milijonov, je treba dati priznanje vsakodnevnemu nadzoru na mejnih prehodih¹⁰.

Maksimalno je treba izkoristiti podatke, ki so na voljo na mejnih prehodih in ki zagotavljajo strukturo obsega ter preprečujejo prekrivanja. Tesno medagencijsko sodelovanje (FRONTEX, EUROPOL, nacionalni carinski in policijski organi) je bistveno za ta namen, zlasti sodelovanje med organi mejnega nadzora, ki preverjajo osebe, in carinskimi organi, ki preverjajo blago. Komisija bo državam članicam v letu 2012 predstavila predloge za najprimernejše postopke za boljšo usklajenost preverjanj na zunanjih mejah.

Posebno pozornost je treba nameniti tudi krepitvi nadzora na mejah in hkrati pospeševanju postopkov pri prehodih čez mejo za redne potnike. Nekatere države članice že pripravljajo nacionalne sisteme za vhodno-izhodne sisteme. Evropski **vhodno-izhodni sistem** naj bi zagotovil, da bi bili podatki o prehajanju meje državljanov tretjih držav na voljo za mejni nadzor in imigracijske organe, in dopolnil shemo VIS za imetnike vizumov. To bi pripomoglo k boljšemu nadzoru, koliko časa imetnik vizuma ostane, in preprečilo njegovo predolgo bivanje v državi, ki je, v nasprotju s splošnim razumevanjem te problematike, najbolj pogost način nezakonite imigracije v EU. Istočasno bi **program registriranega potnika** omogočal državljanom tretjih držav, da uporabijo avtomatiziran mejni nadzor, kar bi potnikom, ki pogosto potujejo, olajšalo vstop v EU.

Ti sistemi naj bi vodili k novi generaciji mejnega nadzora, ki temelji na novih tehnologijah, pri čemer gradi na znanju iz obsežnih obstoječih projektov informacijskih tehnologij, ki so v pripravi. Ti sistemi bi zahtevali znatne investicije s strani EU in držav članic v smislu IT razvoja in javne porabe ter truda, da se zagotovi visoke standarde za varovanje osebnih podatkov. Komisija se bo zato v prihodnjih mesecih, preden bo predstavila posebne predloge, posvetovala z Evropskim parlamentom in Svetom, ter zainteresiranimi stranmi o tem, kako dalje.

3.2. Dosledna politika mobilnosti za državljane tretjih držav, vključno z vizumi

Skupna vizumska politika EU je eden od spremljevalnih ukrepov, s katerimi se izognemo potrebi po notranjih mejah. Poleg tega je vplivni instrument za v prihodnost usmerjeno politiko mobilnosti. Močno vpliva na tretje države, v katerih je mobilnost njihovih državljanov glavna prednostna naloga zunanje politike. Leta 2009 so države članice, ki izdajajo schengenske vizume, izdale približno 11 milijonov vizumov¹¹.

¹⁰ Glede na rezultate zbiranja podatkov na vseh prehodih zunanjih meja EU, ki je bilo organizirano od 31. maja do 6. septembra 2009, 12,6 milijona oseb tedensko redno preide mejo. 73,5 % so državljani EU oziroma osebe s pravico Unije do prostega gibanja (9,1 milijona na teden), 15,2 % so državljani tretjih držav, ki ne potrebujejo vizuma (2,1 milijona na teden), in 11,3 % državljani tretjih držav, ki imajo vizum (1,4 milijona na teden).

¹¹ Glej razpredelnico 1 s skupnimi statističnimi podatki o vizumih za leto 2009 v Prilogi 2.

V zadnjih letih je EU sklenila več sporazumov o poenostavitvi vizumskih postopkov in sodelovala v **dialogih o liberalizaciji vizumskega režima**. V nekaterih primerih se je odločila odpraviti vizumsko obveznost za državljane določenih tretjih držav, ko so bili izpolnjeni vsi ustrezni pogoji.

Te izkušnje so v glavnem pozitivne in kažejo, da je mogoče zagotoviti **dobro upravljano mobilnost v varnem okolju**. Preprečevanje nezakonitih migracij in ohranjanje javne varnosti sta združljiva s ciljem povečane mobilnosti. Vedno bi bilo treba zagotoviti pravo ravnovesje med večjo mobilnostjo dobrovernih potnikov in tveganji nezakonitih migracij ter ogrožanjem javnega reda in javne varnosti. Ali je takšno ravnovesje vzpostavljeno, je po potrebi treba ugotoviti z mehanizmom za spremljanje liberalizacije po odpravi vizumske obveznosti, kakršnega je Komisija uvedla januarja 2011 za pet držav Zahodnega Balkana, za katere je bila leta 2009 in 2010 odpravljena vizumska obveznost (Albanija, Bosna in Hercegovina, Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Črna gora in Srbija).

Če ima odprava vizumske obveznosti za posledico obsežne nezakonite migracije, zlorabe ali ogrožanje varnosti, mora imeti EU na voljo ustrezna orodja za takojšnjo rešitev teh težav. Da bi to zagotovila, bo Komisija v kratkem predlagala spremembo **uredbe o vizumih**¹² z uvedbo zaščitne klavzule, v skladu s katero bo pod določenimi pogoji mogoče začasno ponovno uvesti vizumsko obveznost za državljane tretje države.

EU mora zaradi krepitve svoje vloge svetovnega akterja ter spodbujanja interesov poslovne skupnosti, univerzitetnega sektorja in zainteresiranih strani s področja kulture ostati odprta za kulturne, gospodarske in trgovinske izmenjave. Vizumska politika in druge politike EU, kot so trgovinska politika in politike na področju raziskav, bi morale biti med seboj bolj usklajene.

V celoti bi bilo treba izkoristiti možnosti **Vizumskega zakonika**, ki velja od aprila 2010. Še vedno obstaja na primer nenaklonjenost izdajanju vizumov rednim potnikom za večkratni vstop z daljšo veljavnostjo, čeprav je njihova zanesljivost v celoti dokazana. V ta namen bo Komisija v naslednjih mesecih predložila prvo letno poročilo o **schengenskem sodelovanju na lokalni ravni**. V njem namerava predstaviti konkretne predloge za schengensko sodelovanje na lokalni ravni v korist konzulatov držav članic in prosilcev za vizume, na primer v zvezi z uskladitvijo seznamov spremnih dokumentov, ki jih morajo predložiti prosilci za vizume, in optimizacijo izdajanja vizumov za večkratni vstop dobrovernim potnikom.

Dostopnost konzularnih storitev je prav tako izredno pomembna. Komisija bo konec tega leta predstavila sporočilo o programih regionalnega konzularnega sodelovanja. Preučila bo zlasti, kako bi bilo mogoče olajšati vzpostavitev **skupnih centrov za sprejem prošenj za vizume**. Dolgoročno bi se sodelovanje med državami članicami v zvezi s schengenskimi vizumi za kratkoročno bivanje lahko razširilo na sodelovanje v zvezi z vizumi za dolgoročno bivanje.

3.3. Ustrezno upravljane zakonite migracije

Kot je poudarjeno v strategiji Evropa 2020, bi premišljena migracijska politika morala upoštevati, da migranti lahko ustvarjajo gospodarsko dinamiko, prinašajo nove ideje in pomagajo ustvarjati nova delovna mesta. Poleg tega migranti zapolnjujejo vrzeli na trgu dela,

¹² Uredba Sveta (ES) št. 539/2001.

ki jih delavci iz EU ne morejo ali nočejo zapolniti, in prispevajo k spopadanju z demografskimi izzivi EU. Ocenjuje se, da EU za ohranitev deleža delovno sposobnega prebivalstva v celotnem prebivalstvu na ravni iz leta 2008 potrebuje znatno neto priseljevanje. Dolgoročni demografski trendi kažejo, da je mogoče, da bo v naslednjem desetletju zanašanje na delovno silo, ki prehaja med državami članicami EU, omejeno¹³.

Sprejemanje migrantov, katerih usposobljenost ustreza potrebam EU, je lahko odgovor na **pomanjkanje delavcev in nezadostno usposobljenost v nekaterih sektorjih**. Prihodnja rast zaposlovanja bo osredotočena na storitvene dejavnosti in veliko teh delovnih mest bo na področju javnih služb ter storitev v zvezi z gospodinjstvi. Nekaj primerov: v programu Komisije za nova znanja in spretnosti ter delovna mesta¹⁴ se ocenjuje, da bo do leta 2020 v zdravstvenem sektorju primanjkovalo približno en milijon strokovnjakov, oziroma skoraj 2 milijona, če upoštevamo še pomožne poklice v zdravstvu. Do leta 2015 bo za predvidoma od 384 000 do 700 000 delovnih mest primanjkovalo strokovnjakov s področja informacijskih in komunikacijskih tehnologij¹⁵. Poleg tega je treba v EU bistveno povečati število raziskovalcev, od katerih bodo nekateri morali priti iz tretjih držav, če naj bi gospodarstvo postalo tako dinamično in inovativno, da bo še naprej konkurenčno na svetovni ravni.

Potrebna so dodatna prizadevanja pri napovedih pomanjkanja usposobljenih delavcev in ugotavljanju, kakšna bi lahko bila vloga migracij pri odpravljanju takega pomanjkanja, pri čemer je treba paziti, da se prepreči beg možganov iz držav v razvoju.

Razvija se pravni okvir EU o migracijah, države članice pa ostajajo pristojne za določanje števila državljanov tretjih držav, ki jih sprejmejo za namene zaposlovanja. Za uspeh na področju podjetništva, raziskav in inovacij v Evropi je odločilnega pomena, da se ustrezno usposobljenim ljudem omogoči, da so ob pravem času na pravem mestu. Poenostavitev upravnih postopkov in pregled omejitev v zvezi z mobilnostjo državljanov tretjih držav – migrantov znotraj EU ter med EU in tretjimi državami brez poseganja v pridobljene pravice do prebivanja in zaposlitve, bi prispevala k boljšemu delovanju trgov dela. Poleg tega je tretjina migrantov previsoko kvalificirana za svoja delovna mesta, pri čemer gre za izgubo človeškega kapitala, ki si je Evropa ne more privoščiti. Zato so potrebna večja prizadevanja EU na področju priznavanja formalnih kvalifikacij migrantov, tako tistih, ki že zakonito prebivajo na ozemlju EU, kot novo prispelih.

Kriza v zvezi z delovnimi mesti v številnih državah članicah pomeni, da so trgi dela v EU trenutno pod hudim pritiskom. Komisija pripravlja vrsto pravnih aktov, s katerimi pregleduje ujemanje usposobljenosti in ponudbe delovne sile ter ugotavlja, v katerih gospodarskih sektorjih in poklicih trenutno obstajajo težave v zvezi z zaposlovanjem ali pomanjkanje usposobljenih delavcev. Rezultati te analize ji bodo pomagali pri preučevanju nastajajočih težav v nekaterih poklicih in v zvezi s pomanjkanjem usposobljenih delavcev, ki bi se lahko rešile z dobro usmerjenimi migracijskimi strategijami. Do leta 2012 namerava predložiti zeleno knjigo o odpravljanju pomanjkanja delavcev v državah članicah EU z migracijami. Čas je, da se doseže dogovor o predlogu iz leta 2007 o **enotnem dovoljenju**, s čimer bodo poenostavljeni upravni postopki, migrantom pa podeljen jasen in skupen niz pravic. Obenem mora Evropa biti privlačen cilj za visoko kvalificirane migrante, da ostane konkurenčna, saj se

¹³ Polarizacija trga dela v Evropi; študija Cedefop št. 9, 2011.

¹⁴ COM(2010) 682.

¹⁵ Spremljanje povpraševanja in ponudbe na področju e-znanj v Evropi – trenutno stanje, scenariji in napovedi razvoja do leta 2015 (*Monitoring e-Skills demand and supply in Europe – current situation, scenarios & future development forecasts until 2015*), GD ECFIN.

bo povpraševanje po **visoko kvalificiranih delavcih** na svetovni ravni povečalo. S sistemom modre karte EU je uveden sklop ukrepov, ki bi olajšali zaposlovanje teh oseb v EU. Komisija poziva vse države članice, naj okrepijo prizadevanja za pravilen prenos direktive. Da bi zapolnila vrzeli v pravnem okviru EU, je Komisija leta 2010 predložila tudi predloga o **sezonskih delavcih in osebah, premeščenih znotraj podjetja**. V zvezi s prihodnjimi zakonodajnimi pobudami na področju zakonitih migracij Komisija nenehno ocenjuje veljavni okvir, da bi ugotovila, ali se veljavni pravni akti pravilno izvajajo, ali bi jih bilo mogoče izboljšati oziroma ali so potrebni novi. Leta 2011 bodo predložena poročila o direktivah v zvezi z državljani tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, študenti in raziskovalci.

Potencialni migranti potrebujejo informacije o pravnem okviru EU in nacionalnih pravnih okvirih, zahtevah glede jezika, vizumih in delovnih dovoljenjih. Na **portalu EU o priseljevanju**, tj. spletišču, ki bo vzpostavljeno konec leta 2011, bodo po načelu vse na enem mestu na voljo jasne in dostopne informacije.

Na začetku 21. stoletja so v državah članicah, ki so zagotovile zanesljive podatke, migracije iz družinskih razlogov zajemale več kot 50 % celotnega zakonitega priseljevanja. Ta odstotek se postopoma zmanjšuje in danes je približno tretjina celotnega priseljevanja v EU povezana z družinskimi razlogi. Države članice za razliko od migracij delavcev ne morejo vnaprej določiti, koliko takih oseb bodo sprejele. Listina EU o temeljnih pravicah, mnogi pravni akti mednarodnega prava in Direktiva EU o pravici do **združitve družine**¹⁶ državljanov tretjih držav priznavajo obveznost spoštovanja družinskega življenja. Komisija bo o tem vprašanju razpravljala z državami članicami, Evropskim parlamentom in zainteresiranimi stranmi ter konec leta izdala zeleno knjigo.

3.4. Ustvarjanje vključujoče družbe z vključevanjem priseljencev

Vključevanje državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju EU, je ključno in včasih sporno vprašanje. Uspešno vključevanje je bistveno iz človeških in kulturnih razlogov. Tako za posameznike kot tudi družbe je treba maksimirati gospodarske in družbene koristi priseljevanja. Obstaja več načinov za zagotovitev uspešnega vključevanja. Vendar pa je jasno, da so za doseganje boljših rezultatov potrebna večja prizadevanja na ravni EU, nacionalni in lokalni ravni. Vsak migrant bi se v Evropi moral počutiti doma, spoštovati njene zakone in vrednote ter prispevati k njeni prihodnosti.

Za vključevanje so potrebna prizadevanja migranta in družbe, ki ga sprejme. Migrantom je treba omogočiti sodelovanje v njihovih novih skupnostih, zlasti z učenjem jezika države, ki jih sprejme, dostopom do sistemov zaposlovanja, izobraževalnih in zdravstvenih sistemov ter družbeno-gospodarsko sposobnostjo za lastno preživljanje. Seznaniti se morajo s temeljnimi vrednotami EU in njenih držav članic, da lahko razumejo kulturo in običaje države, v kateri živijo. Vključevanje migrantov pomeni ravnovesje med uživanjem pravic ter spoštovanjem zakonov in kultur držav gostiteljic.

Komisija bo v zvezi s tem v kratkem predstavila sporočilo o **evropskem programu za vključevanje** državljanov tretjih držav, ki se bo osredotočalo na sodelovanje migrantov v državah, ki jih sprejmejo, ukrepanje na lokalni ravni in sodelovanje držav izvora v postopku vključevanja. Ta program bo prispeval k razpravi o tem, kako razumeti in podpirati vključevanje.

¹⁶ Direktiva Sveta 2003/86/ES.

Da bi se olajšala izmenjava najboljših praks in omogočilo, da se nacionalni organi učijo iz izkušenj drugih organov ter izbirajo ukrepe, ki najverjetneje učinkovito dosežejo posebne cilje vključevanja, se razvija zbirka pristopov, ki so se izkazali za uspešne pri vključevanju migrantov. V podporo politikam in praksam se oblikujejo tako imenovani „evropski moduli“, ki se lahko prilagodijo potrebam posameznih držav članic, regij in mest. Komisija se bo v sporočilu zavzemala zlasti za krepitev sodelovanja lokalnih in regionalnih akterjev pri oblikovanju politik vključevanja, na primer vključno s strateškim partnerstvom z Odborom regij ter evropskimi mrežami mest in regij.

4. ZAGOTAVLJANJE MEDNARODNE ZAŠČITE OSEBAM, KI JO POTREBUJEJO

Eden glavnih ciljev **skupnega evropskega azilnega sistema** je zmanjšati velike razlike med odločitvami o prošnjah za vizume, vloženih v različnih državah EU, ter zagotoviti skupen niz procesnih in materialnih pravic, ki se lahko uveljavljajo po celi Uniji, obenem pa zagotoviti popolno skladnost z Ženevsko konvencijo o statusu beguncev iz leta 1951 in drugimi zadevnimi mednarodnimi obveznostmi.

Leta 2010 je bilo v EU evidentiranih približno 257 800 prosilcev za azil, kar pomeni 515 prosilcev na milijon prebivalcev. Več kot 90 % v EU evidentiranih prosilcev za azil je vložilo prošnje za azil v desetih državah članicah¹⁷.

Treba je zaključiti oblikovanje skupnega evropskega azilnega sistema z dosego soglasja o uravnoteženem svežnju do leta 2012, ki ga je kot rok določil Evropski svet decembra 2009. V ta namen bo Komisija kmalu preložila spremenjene predloge direktiv o pogojih za sprejem prosilcev za azil in azilnem postopku. Treba je doseči dogovor o reviziji uredbe Dublin, vključno z mehanizmom skrajnih ukrepov v izjemnih razmerah, in o revidiranem sistemu Eurodac.

Skupaj z direktivo o zahtevanih pogojih in razširitvijo področja uporabe direktive o statusu rezidentov za daljši čas na upravičence do mednarodne zaščite bi skupni azilni sistem moral zagotoviti: (a) pravično obravnavanje prosilcev za azil in upravičencev do mednarodne zaščite ter ustrezna jamstva; (b) procesne mehanizme, ki nacionalnim organom omogočajo pravilno in hitro odločanje o prošnjah za azil, na bolj konvergenten način in z orodji za obravnavanje nepoštenih prosenj; (c) ustrezno raven približevanja pravic upravičencev do mednarodne zaščite, kar bo prispevalo k prihrankom v upravnih postopkih ter omejevanju sekundarnega gibanja in iskanja najboljših pogojev za pridobitev azila, obenem pa izboljšalo možnosti vključevanja; (d) večjo učinkovitost dublinskega sistema z ukrepi za obvladovanje izjemnih razmer, s katerimi se lahko soočijo posamezne države članice; in (e) podatkovno zbirko EURODAC, ki še naprej podpira učinkovitost uredbe Dublin, hkrati pa pod zelo strogimi pogoji izpolnjuje tudi druge potrebe organov pregona.

Okrepljeno **praktično sodelovanje** morata spremljati sprejemanje zakonodaje EU in njeno pravilno izvajanje. Evropski urad za podporo prosilcem za azil bo postal popolnoma operativen junija letos, njegova dejavnost pa bo prispevala k večjemu zaupanju in sodelovanju med evropskimi partnerji.

Solidarnost in sodelovanje s tretjimi državami pri obvladovanju tokov prosilcev za azil in beguncev sta prav tako pomembna. Zlasti je treba še naprej izvajati **regionalne programe zaščite**. Ti programi omogočajo široko partnerstvo z državami in regijami izvora v tesnem sodelovanju z UNHCR, združujejo dialog in podporo ukrepom za vzpostavitev zmogljivosti, zagotavljajo dostop do trajnih rešitev, izboljšave nacionalnih azilnih zakonodaj, sprejem prosilcev za azil in beguncev, ukrepe vračanja in ponovno naselitev.

Tekom leta 2010 je bilo približno 5 000 beguncev ponovno naseljenih na ozemlju EU. Istega leta je bilo v ZDA ponovno naseljenih okrog 75 000 beguncev. Dejansko vse države članice

¹⁷ Te države članice so: Francija, Nemčija, Švedska, Belgija, Združeno kraljestvo, Nizozemska, Avstrija, Grčija, Italija in Poljska. Glej razpredelnico 5 v Prilogi 2.

EU skupaj trenutno sprejmejo manj ponovno naseljenih beguncev kot Kanada. **Ponovna naselitev** mora postati sestavni del azilne politike EU. Pomeni ukrep, ki rešuje življenja resničnih beguncev, ki bi se drugače mogoče morali odpraviti na nevarno pot iskanja trajnega zatočišča. Predstavlja tudi pomembno potezo delitve odgovornosti z državami prvega azila, ki so večinoma države v razvoju, pomaga ohranjati „zaščitni prostor“ v državah gostiteljicah ter prispeva k dialogu in sodelovanju pri ostalih vprašanih migracij in upravljanja meja. Evropski parlament in Svet bi morala nemudoma sprejeti skupni program EU za ponovno naselitev, ki ga je predlagala Komisija¹⁸.

5. MIGRACIJE V ZUNANJIH ODNOSIH PO KRIZI

5.1. Globalni pristop k vprašanju migracij

EU mora okrepiti svoje politike zunanjih migracij. Obstaja potreba po partnerstvih s tretjimi državami, ki vprašanja v zvezi z migracijami in mobilnostjo rešujejo na vzajemno koristen način. Pri oblikovanju take politike bi vprašanja migracij morala biti vključena v celotne zunanje odnose EU za spodbujanje njenih interesov in zadovoljevanje njenih potreb. Posebno pozornost bi bilo treba posvetiti razmerju med migracijami in podnebnimi spremembami. Skladnost notranjih in zunanjih politik je tako kot usklajenost ter povezanost ukrepanja na ravni Unije in držav članic bistvena za doseganje dobrih rezultatov.

Komisija bo konec tega leta predstavila sporočilo o **globalnem pristopu k vprašanju migracij**. Po prvih petih letih izvajanja je napočil čas za začetek nove faze in preučitev možnosti, kako povečati učinkovitost in skladnost tega strateškega pristopa z jasneje opredeljenimi cilji. Ta okvir politike mora bolje odražati zunanje in notranje strateške cilje Unije ter jih prenesti v konkretne predloge za razvoj naših ključnih partnerstev (zlasti partnerstva EU–Afrika, vzhodnega partnerstva, evro-mediteranskega partnerstva in partnerstva z državami v širitvenem procesu).

Obstajati bi moralo boljše tematsko ravnovesje med tremi glavnimi področji političnega ukrepanja: a) upravljanjem zakonitih migracij; b) krepitvijo boja proti nezakonitim migracijam; in c) maksimiranjem vzajemnih koristi migracij za razvoj.

Zunanja razsežnost bi lahko imela pomembnejšo vlogo pri pomoči tretjim državam, ki bi morale veljati za partnerske države pri obravnavanju vprašanja potreb po delu v EU ob upoštevanju prednostnega položaja državljanov EU pri zaposlovanju v Uniji. V prizadevanjih za boljše povezanost ponudbe dela in potreb po delu ter olajšanje zaposlovanja ustrezno usposobljenih delavcev v industriji EU bi lahko dosegli pomemben napredek v tretjih državah na področjih, kot so priznavanje v tujini pridobljenih kvalifikacij ter poklicno usposabljanje in učenje jezikov pred odhodom.

Delo v zvezi z migracijami in razvojem je treba poglobiti in izpopolniti. EU bi morala okrepiti prizadevanja na področju obravnavanja gonilnih sil migracij s posebnim poudarkom na vprašanih zaposlovanja, upravljanja in demografskega razvoja. Treba je sprejeti nove pobude za spodbujanje pozitivnega učinka nakazil migrantov v domovino na razvoj.

Z uvedbo v migrante usmerjenega pristopa bo okrepljena tudi človeška razsežnost migracij in razvojnih politik. V zvezi s tem bi diaspora morala imeti večjo vlogo. Razmisliti bi bilo treba

¹⁸ COM(2009) 447 z dne 2. septembra 2009.

o pobudah, ki članom diaspore omogočajo, da prispevajo svoji državi izvora, vključno s spodbujanjem začasne vrnitve usposobljenih migrantov. Na podlagi prvih pozitivnih izkušenj bi bilo treba nadalje razviti možnosti krožnih migracij.

Globalni pristop se je do zdaj osredotočal predvsem na Afriko ter na vzhod in jugovzhod Evrope. Pri krepitvi politik zunanjih migracij bi bilo treba ponovno obdelati geografske prednostne naloge na podlagi interesov in skupnih izzivov EU in tretjih držav, in sicer zlasti ob upoštevanju nedavnih dogodkov v srednjezhodnih in severnoafriških državah.

5.2. Po krizi: partnerstvo med EU in južnim Sredozemljem

Evropski svet je na zasedanjih 11. in 25. marca potrdil zavezo k razvoju novega partnerstva z državami v južnem sosedstvu. Evropski parlament je pred kratkim v resoluciji¹⁹ poudaril potrebo po uravnoveženem in celovitem pristopu k tem vprašanjem. Na podlagi navedenega bo Komisija v prihodnjih tednih predstavila spremenjeno evropsko sosedsko politiko do južno-sredozemskih držav in sveženj predlogov v zvezi s pristopom EU na področju migracij, mobilnosti in varnosti v južno-sredozemskih državah.

V zvezi s tem bi bilo treba sodelovati z južno-sredozemskimi državami za izboljšanje priznavanja kvalifikacij in izobrazbe migrantov.

Poleg tega bi morali medosebni stiki v Sredozemlju podpirati razvoj demokratizacije v severnoafriških državah. Večja mobilnost bo povečala medsebojno razumevanje in okrepila trgovinske odnose. EU mora svojim partnerjem v sosedstvu ponuditi dinamično politiko mobilnosti, vključno z vizumi, ki ima trdno mesto v zunanji politiki EU. Liberalizacija opravljanja storitev, okrepljene izmenjave študentov in raziskovalcev ter tesnejši stiki med civilno družbo, poslovneži, novinarji in organizacijami za človekove pravice so bistvenega pomena za doseganje ciljev evropske sosedske politike. Do njih pa lahko pride le z ustrezno ureditvijo zakonitih migracij in poenostavitvijo vizumskih postopkov.

Kot prvi korak je EU južno-sredozemskim državam predlagala vzpostavitev strukturiranega dialoga o migracijah, mobilnosti in varnosti z namenom ustanovitve s tem povezanih partnerstev za mobilnost na podlagi posebnosti vsake posamezne države.

Dialog bi si moral prizadevati za ustanovitev ustrezno pogojenih partnerstev za mobilnost in pomoč partnerskim državam pri vzpostavljanju zmogljivosti na področju upravljanja migracijskih tokov. Partnerstva za mobilnost bi morala med drugim obsegati načine za lažje in boljše upravljanje zakonitih migracij, učinkovite in humane ukrepe za boj proti nezakonitim migracijam ter konkretne korake k doseganju rezultatov migracij na področju razvoja. Njihovo izvajanje bo pogojeno z resnično zavezo zadevnih tretjih držav, da bodo ponovno sprejele nezakonite migrante, ki nimajo pravice do prebivanja na ozemlju držav članic, in izvajale učinkovite ukrepe z namenom preprečevanja nezakonitih migracij, uvedbe integriranega upravljanja meja, zagotavljanja varnosti dokumentov in boja proti organiziranemu kriminalu, vključno s trgovino z ljudmi in tihotapljenjem migrantov.

Partnerske države, ki so pripravljene sodelovati z EU na področju azila, migracij in upravljanja meja, pa tudi na področju učinkovitejšega zagotavljanja pravne države, bodo v ta namen podprte pri krepitvi svojih zmogljivosti. To sodelovanje bo pomagalo tudi pri določitvi

¹⁹ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2011 o migracijskih tokovih, ki nastajajo zaradi nestabilnosti: obseg in vloga zunanje politike EU (2010/2269(INI)).

pogojev za stabilnost, spoštovanje človekovih pravic, demokracijo in dobro upravljanje. Poleg tega bo EU vzporedno z ukrepi na področju vizumske politike lahko sprejela nadaljnje pobude za olajšanje mobilnosti državljanov tretjih držav v okviru splošnejšega pregleda odnosov EU s temi državami.

PRILOGA 1

Pobude Komisije v zvezi s sporočilom		
Referenčna številka	Naslov	
POGLAVJE 2 Prehod zunanjih meja in mobilnost		
2011/HOME/040	Sklep Komisije o schengenskem sodelovanju na lokalni ravni	junij 2011
2011/HOME/182	Priporočilo o spremembi Priporočila Komisije o skupnem Praktičnem priročniku za mejne policiste	junij 2011
2011/HOME/045	Sklep Komisije o spremembi priročnika za obravnavo vlog za izdajo vizumov in spremembo izdanih vizumov	junij 2011
2011/HOME/050	Sklep Komisije o spremembi priročnika SIRENE	maj 2011
2011/HOME/041	Predlog Komisije o spremembi Uredbe Sveta št. 539/2001 o vizumih	24. maj 2011
2011/HOME/044	Sporočilo o programih regionalnega konzularnega sodelovanja in ustanovitvi skupnih centrov za sprejem prošenj	november 2011
2011/HOME/088	Zakonodajni predlog o določitvi namena, področja uporabe ter tehničnega in operativnega okvira evropskega sistema nadzorovanja meja (EUROSUR)	december 2011
2011/HOME/..	Sporočilo o pametnih mejah (vstopni/izstopni sistem in program evidentiranja potnikov)	september 2011
2011/HOME/016	Sporočilo o okrepljeni solidarnosti znotraj EU	november 2011
POGLAVJE 3 Gibanje in prebivanje na območju brez notranjih meja		
	Schengen: mehanizem za usklajeno in začasno ponovno uvedbo kontrol (priložiti predlogu Komisije o oceni schengenske ureditve)	junij/julij 2011
2011/HOME/037	Migracije in azil v EU leta 2010 (Drugo letno poročilo o evropskem paktu o priseljevanju in azilu) s priloženim delovnim dokumentom služb Komisije	24. maj 2011
2011/HOME/017	Sporočilo o programu EU za vključevanje s priloženim	24. maj 2011

	delovnim dokumentom služb Komisije	
2010/HOME/085	Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi Direktive 2003/109/ES o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas	september 2011
2010/HOME/086	Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi Direktive 2004/114/ES o pogojih za sprejem državljanov tretjih držav za namene študija, izmenjav učencev, neplačanega usposabljanja ali prostovoljnega dela	september 2011
2011/HOME/039	Poročilo o Direktivi 2005/71/ES o posebnem postopku za dovolitev vstopa državljanom tretjih držav za namene znanstvenega raziskovanja in morebitni nadaljnji ukrepi	december 2011
2009/HOME/057	Zelena knjiga o Direktivi 2003/86/ES o pravici do združitve družine	november 2011
	Sporočilo o politiki EU o vračanju	2012
	Zelena knjiga o odpravljanju pomanjkanja delavcev v državah članicah EU z migracijami	2012

POGLAVJE 4
Zagotavljanje mednarodne zaščite osebam, ki jo potrebujejo

2011/HOME/186	Spremenjeni predlog direktive o azilnem postopku	1. junij 2011
2011/HOME/187	Spremenjeni predlog direktive o pogojih za sprejem	1. junij 2011
	Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, pristojne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva	že predložen
	Spremenjeni predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema „EURODAC“	že predložen
	Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status upravičencev do mednarodne zaščite, in o vsebini te zaščite	že predložen
	Predlog Komisije o skupnem programu EU za ponovno	že predložen

	naselitev	
POGLAVJE 5 Globalni pristop k vprašanju migracij		
	Sporočilo z naslovom „Dialog z južno-sredozemskimi državami o migracijah, mobilnosti in varnosti“	24. maj 2011
2010/HOME+/011	Predlog Komisije o sklepih Sveta v zvezi s podpisom in sklenitvijo sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Zelenortski otoki o mobilnosti in ponovnem sprejemu	november 2011
2011/HOME/001	Sporočilo o oceni in prihodnjem razvoju globalnega pristopa k vprašanju migracij	november 2011
2011/HOME/022	Delovni dokument služb Komisije o migracijah in razvoju	november 2011
2011/HOME/023	Delovni dokument služb Komisije o migracijah in podnebnih spremembah	november 2011
2001/HOME/019	Akcijski načrt o sodelovanju z državami vzhodnega partnerstva	september 2011
	Predlog Komisije o sklepih Sveta v zvezi s podpisom in sklenitvijo sporazuma med Evropsko unijo in Armenijo o poenostavitvi vizumskih postopkov in ponovnem sprejemu	julij 2011
	Predlog Komisije o sklepih Sveta v zvezi s podpisom in sklenitvijo sporazuma med Evropsko unijo in Azerbajdžanom o poenostavitvi vizumskih postopkov in ponovnem sprejemu	julij 2011

PRILOGA 2

Razpredelnica št. 1: Skupni statistični podatki o vizumih za leto 2009

Schengenske države	Schengenski vizumi (letališki tranzitni, tranzitni, za kratkoročno bivanje)		Nacionalni vizumi za dolgoročno bivanje
	Število izdanih vizumov	Delež neizdanih vizumov	
AT	285 196	5,23%	27 169
BE	165 474	17,38%	24 588
CH	351 578	8,70%	37 975
CZ	440 360	3,74%	17 109
DE	1 491 784	9,06%	139 640
DK	77 142	5,40%	1 037
EE	93 464	2,49%	399
EL	598 883	4,68%	40 686
ES	748 466	9,97%	135 568
FI	783 340	1,58%	-
FR	1 415 886	12,35%	167 108
HU	272 972	4,14%	8 530
IS	779	4,18%	88
IT	1 053 354	5,02%	155 286
LT	236 299	1,77%	2 824
LU	5 364	2,38%	27
LV	118 436	3,48%	1 450
MT	28 915	9,31%	4 168
NL	313 534	7,37%	9 032
NO	105 430	0,75%	16 502
PL	579 424	3,29%	210 292
PT	107 224	6,87%	15 800
SE	172 595	7,62%	527
SI	97 690	4,19%	391
SK	62 287	3,78%	1 982

Države članice EU, ki schengenskega pravnega reda še ne izvajajo v celoti	Letališki tranzitni vizumi, tranzitni vizumi, vizumi za kratkoročno bivanje		Nacionalni vizumi za dolgoročno bivanje
	Število izdanih vizumov	Delež neizdanih vizumov	
BG	595 914	1,05%	8 575
CY	113 205	2,63%	-
RO	175 956	3,24%	12 831

Skupaj	Letališki tranzitni vizumi, tranzitni vizumi, vizumi za kratkoročno bivanje		Nacionalni vizumi za dolgoročno bivanje
	Število izdanih vizumov	Delež neizdanih vizumov	
Schengenske države	9 605 876	7,11%	1 018 178
Neschengenske države	885 075	1,70%	21 406
Skupaj	10 490 951	6,68%	1 039 584

Vir: Generalni sekretariat Sveta Evropske unije

Indikatorji nezakonitega priseljevanja - prijetja, odstranitve in vrnitve

	Prijetja		Odredbe o odstranitvi		Učinkovite vrnitve		Razmerje med odredbami o odstranitvi in učink. vrnitvami	
	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009
Belgija	13800	13710	32680	23900	3965	4060	12,1	17,0
Bolgarija	1415	1465	1405	1465	275	285	19,6	19,5
Češka republika	3335	3955	3770	3805	585	850	15,5	22,3
Danska	610	640			825	800		
Nemčija	53695	49555	11985	14595	14295	11900	119,3	81,5
Estonija	1050	860	185	150	95	115	51,4	76,7
Irska	3185	5035	1285	1615	690	830	53,7	51,4
Grčija	106715	108315	146335	126140	68565	62850	46,9	49,8
Španija	92730	90500	82940	103010	29785	28865	35,9	28,0
Francija	111690	76355	97515	88565	19470	18400	20,0	20,8
Italija	68175	53440	68175	53440	7140	5315	10,5	9,9
Ciper	7000	8030	3355	3205	3480	4520	103,7	141,0
Latvija	310	245	265	70	270	200	101,9	285,7
Litva	910	1495	910	1210	855	925	94,0	76,4
Luksemburg	:	260	:	185	:	105		56,8
Madžarska	4845	8970	4205	4850	1190	2245	28,3	46,3
Malta	3015	1690	3015	1690	305	530	10,1	31,4
Nizozemska	7505	7565	31700	43360	9350	8980	29,5	20,7
Avstrija	14500	17145	8870	10625	5855	6410	66,0	60,3
Poljska	5430	4520	8145	8520	8595	6945	105,5	81,5
Portugalska	28605	11130	8185	10295	1345	1220	16,4	11,9
Romunija	3790	4365	3695	5125	3820	4670	103,4	91,1
Slovenija	1555	1065	1555	1065	1995	2220	128,3	208,5
Slovaška	2320	1715	1655	1180	1295	900	78,2	76,3
Finska	5375	6660	1775	3125	910	1720	51,3	55,0
Švedska	440	22230	12555	17820	9015	11980	71,8	67,2
Združeno kraljestvo	69840	69745	69840	69745	47455	64945	67,9	93,1
EU	611840	570660	606000	598755	241425	252785	39,8	42,2

Razpredelnica št. 2: Prijetja, odstranitve in vrnitve

Vir: Eurostat

Razpredelnica št. 3: Državljeni tretjih držav, ki prebivajo v državah članicah – 2010

Državljeni tretjih držav, ki prebivajo v državah članicah – 2010		
	Državljeni tretjih držav (v tisočih)	%
EU27	20 126,1	4,0
Belgija	:	:
Bolgarija	20,3	0,3
Češka republika	287,4	2,7
Danska	214,3	3,9
Nemčija	4 584,7	5,6
Estonija	201,7	15,1
Irska	67,9	1,5
Grčija	791,7	7,0
Španija	3 335,7	7,3
Francija	2 451,4	3,8
Italija	2 993,7	5,0
Ciper	43,8	5,5
Latvija	382,4	17,0
Litva	34,6	1,0
Luksemburg	29,5	5,9
Madžarska	81,1	0,8
Malta	11,3	2,7
Nizozemska	341,3	2,1
Avstrija	548,0	6,5
Poljska	30,7	0,1
Portugalska	363,1	3,4
Romunija	25,3	0,1
Slovenija	77,6	3,8
Slovaška	24,2	0,4
Finska	98,5	1,8
Švedska	324,7	3,5
Združeno kraljestvo	2 445,1	3,9

Vir: Eurostat

Migracijski tokovi - število izdanih dovoljenj za prebivanje

migr_resfirst - Razvrstitev prvih dovoljenj po razlogih in državljanstvu - letni podatki

Last update
Extracted on
Source of data

	Absolutne številke										Odstotki					
	Družinski razlogi		Študij		Plačana dejavnost		Drugo		Skupaj		Družinski razlogi		Študij		Plačana dejavnost	
	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009
Belgija	20320	28523	6743		7097	5391	12041	17803	46201	51717	44,0	55,2	14,6	0,0	15,4	10,4
Bolgarija	1546	1539	1168	1623	776	769	443	454	3933	4385	39,3	35,1	29,7	37,0	19,7	17,5
Češka republika	10699	9281	4220	4139	43282	11312	3149		61350	24732	17,4	37,5	6,9	16,7	70,5	45,7
Danska	4231		19279	16253	7420		725		31655	16253	13,4	0,0	60,9	100,0	23,4	0,0
Nemčija	49642	54139	29985	31345	20297	16667	14365	19803	114289	121954	43,4	44,4	26,2	25,7	17,8	13,7
Estonija	1402	1148	339	383	967	1135	1176	1111	3884	3777	36,1	30,4	8,7	10,1	24,9	30,1
Irska	3409	2608	12538	12263	5808	4827	7171	5811	28926	25509	11,8	10,2	43,3	48,1	20,1	18,9
Grčija	21855	22637	1449	1489	15609	16383	1498	4639	40411	45148	54,1	50,1	3,6	3,3	38,6	36,3
Španija	150101	100620	21665	22068	96319	22262	131742	141419	399827	286369	37,5	35,1	5,4	7,7	24,1	7,8
Francija	85475	83528	52226	53563	21784	19612	29238	31788	188723	188491	45,3	44,3	27,7	28,4	11,5	10,4
Italija	76764	75153	12512	10011	142889	106134	9393	53856	241558	245154	31,8	30,7	5,2	4,1	59,2	43,3
Ciper	335		8751		32704		12020		53810	0	0,6		16,3		60,8	
Latvija	2464	759	346	212	1823	464	3073	869	7706	2304	32,0	32,9	4,5	9,2	23,7	20,1
Litva	659	788	447	422	4140	1358	52	91	5298	2659	12,4	29,6	8,4	15,9	78,1	51,1
Madžarska	8405	1753	7760	4167	16875	4535	3562	2025	36602	12480	23,0	14,0	21,2	33,4	46,1	36,3
Malta	954	391	202	191	950	669	2883	2431	4989	3682	19,1	10,6	4,0	5,2	19,0	18,2
Nizozemska	23882	23078	9177	9944	9285	10433	31425	12696	73769	56151	32,4	41,1	12,4	17,7	12,6	18,6
Avstrija	14400	14572	2853	3233	3096	2692	1434	7538	21783	28035	66,1	52,0	13,1	11,5	14,2	9,6
Poljska	8921	8699	6145	7066	18664	11123	7177	6539	40907	33427	21,8	26,0	15,0	21,1	45,6	33,3
Portugalska	27270	19964	4344	4302	25286	18275	6815	3783	63715	46324	42,8	43,1	6,8	9,3	39,7	39,5
Romunija	6109	6043	2969	3541	9039	4724	1237	1072	19354	15380	31,6	39,3	15,3	23,0	46,7	30,7
Slovenija	3962	3116	246	666	24954	11910	53	67	29215	15759	13,6	19,8	0,8	4,2	85,4	75,6
Slovaška	1224	1156	449	334	3984	2302	2368	1544	8025	5336	15,3	21,7	5,6	6,3	49,6	43,1
Finska	7170	6643	4441	3949	5722	2754	4540	4688	21873	18034	32,8	36,8	20,3	21,9	26,2	15,3
Švedska	36626	37890	11695	13968	14259	18978	21564	20501	84144	91337	43,5	41,5	13,9	15,3	16,9	20,8
Združeno kraljestvo	117055	121280	222780	268525	139735	116670	153685	164905	633255	671380	18,5	18,1	35,2	40,0	22,1	17,4
EU	684880	625308	444729	473657	672764	411379	462829	505433	2265202	2015777	30,2	31,0	19,6	23,5	29,7	20,4

Razpredelnica št. 4: Število izdanih dovoljenj za prebivanje leta 2008 in 2009

Vir: Eurostat

Razpredelnica št. 5: Prvostopenjske odločitve v azilnem postopku po državah članicah, 2010

	Odločitve skupaj	Pozitivne odločitve skupaj	Status begunca	Subsidiarna zaščita	Humanitarna zaščita	Zavrnite v
Evropska unija	223 370	55 100	27 050	20 400	7 650	168 270
Belgija	16 665	3 510	2 700	805	:	13 160
Bolgarija	515	140	20	120	:	375
Češka republika	510	175	75	75	20	335
Danska	3 300	1 345	660	520	170	1 950
Nemčija	45 400	10 450	7 755	545	2 145	34 955
Estonija	40	15	10	5	:	25
Irska	1 600	25	25	5	:	1 575
Grčija	3 455	105	60	20	30	3 350
Španija	2 785	610	245	350	15	2 175
Francija	37 620	5 115	4 095	1 020	:	32 505
Italija	11 325	4 305	1 615	1 465	1 225	7 015
Ciper	2 440	425	30	370	25	2 015
Latvija	50	25	5	20	:	25
Litva	190	15	0	15	:	175
Luksemburg	475	70	55	15	:	410
Madžarska	1 040	260	75	115	70	785
Malta	350	220	45	165	15	125
Nizozemska	17 145	7 565	810	4 010	2 745	9 575
Avstrija	13 780	3 450	2 060	1 390	:	10 330
Poljska	4 420	510	80	195	230	3 910
Portugalska	130	55	5	50	:	75
Romunija	425	70	40	30	0	355
Slovenija	115	25	20	0	:	95
Slovaška	295	90	5	55	30	205
Finska	4 880	1 595	165	1 240	190	3 285
Švedska	27 700	8 495	1 935	5 955	605	19 205
Združeno kraljestvo	26 720	6 440	4 445	1 850	140	20 280

Vir: Eurostat